

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

III. évfolyam, 1. szám 2015. január

Az Ige körül...

Szemed előre tekintsen, és egyenesen magad elé nézz!

(Példabeszédek könyve 4,25)

Amikor az ember túrázik az erdőben, hegyvidéken, akkor egy kitűzött cél felé teszi, például forrás, várom, vagy kilátó felé. Kezében térkép, amelyen az egész utat látja. Megállapítja, hogy milyen színű turista-útvonalon kell haladnia. Aztán elindul, követve a fákon lévő jelöléseket. Azok mentén biztos, hogy nem szakadék, mocsár vagy egyéb, járhatatlan útra jutunk. Biztos a célba érkezés, ha követjük a térképet és a jelzéseket. Időnként megállunk,

visszanézünk, gyönyörködünk a kilátásban, a megtett út hosszúságában, aztán indulunk tovább. Föl sem merül bennünk, hogy leterjünk az ösvényről. Még akkor sem, ha időnként kidőlt fa nehezítette a haladásunkat idáig, vagy a sár miatt le kellett kicsit térnünk az útról, alig várva, hogy a helyes ösvényre visszajuthassunk, vagy

éppen meredek emelkedőn, levegő után kapkodva kellett eddig elérnünk.

Minden év végének és az új kezdetének találkozási pontja egy ilyen pihenő. Igére figyelésünk meghatározza életünket, látjuk, hogy az az ösvény, amit Isten jelölt ki, azon Ő vezetett idáig. Nehéz volt. Volt benne emelkedő valamilyen nehézség, betegség, családi viszály vagy gyász formájában. Volt kidőlt faként az úton valamilyen leküzdhetetlen akadály. Volt, hogy visszafordultunk volna. Most mégis itt vagyunk. Szusszanunk egyet, hálát adunk az Úrnak, hogy Ő tervezte utunkat idáig, s most visszatekintve gyönyörködhetünk a kilátásban. Mert Ő eltakarította a kidőlt fákat úgy, hogy vigasztalt, gyógyított és erőt adott az emelkedő leküzdéséhez, egyengette a rögös utat,

amit oly sok nyomorúság tett göröngyössé. De előre kell most néznünk, tovább kell mennünk és jó, ha föl sem merül, hogy másképpen kéne haladni, mint ahogy Isten mutatja az utat. Ebben kell újévi fogadalmat tenni!

Bennünk van a kérdés: vajon megéljük-e és ha igen, hogyan a 2015. év végét? Azt mondja az Úr: „*Hallgasd meg, fiam, és fogadd el mondásaimat, mert megsokasítják életed éveit.*” (Péld 4,10) Ha Igéjére figyelünk, Ő megsokasítja, sőt, végtelenné teszi életünk éveit. Már a jövő évre is az örök élet ígértét kapjuk! Nem nyomaszthatnak többé a naptáron növekvő évszámok, ha Isten ígétét tesszük a jövő esztendő vezérlő erejévé.

De miért is nyomaszthatnak az évszámok? Azért, mert az örök élet ígérete „csak” ígélet, megfoghatatlan, a hitelenség miatt bizonytalan. Mégis bízunk kell Benne, mert eddig is Isten vezetett a helyes ösvényen. Ő ad szabad, tiszta és járható utat. Hát nem megtapasztaltuk ezt? Amikor az életedben és a gyülekezet életében is kapukat nyitott meg? Amikor lehetetlen helyzetekből adott szabadulást? Amikor gyógyíthatatlan betegségből mégis meggyógyított? Hiszem, hogy ezt mind átéltük már, ha hittel szemléljük az életünket.

Sokféle népi babona kötődik a Szilveszterhez, amivel a jövő évi boldogságot igyekeznek megalapozni (szerencsehozó malac, lencse, stb.) Én a Bibliát tenném a családok asztalára Szilveszterkor. Mert az Igére kell figyelni, ami helyes utat mutat, valóban megőriz a veszedelembé vivő úttól. De nem úgy, hogy fétisként ott tartjuk a szekrényen, hanem ha használjuk is! Az úton csak úgy lehet haladni, ha időről időre megállunk, elővesszük a térképet és figyeljük a jelzéseket. Ha nem nézed a térképet, nem ismered föl a jelzéseket sem. Éppen ezért kell a Bibliát naponként olvasni! Az Ige ad értelmet azoknak a jelzéseknek, amikkel napközben találkozol. „*Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén.*” (Péld 4,21) Ha így teszel, gyógyulást és életet találsz – erre vágyik mindenki.

Eddig az útról beszéltünk. De milyen legyen maga az ember? Túrázásnál fontos a szív, az erőnlét. Életünk túráján is: onnan indul ki az élet. Tiszta legyen! Ne harag, gyűlölet, vagy álnokság legyen benne, hanem szeretet! A szívnek teljességéből szól azonban a száj. A fölösleges beszéd elveszi az energiát a túrán. Ha hegyet mászunk, erőtlenné válunk, ha beszélünk közben. A száj nem beszélhet fölöslegesen. Nem szólhat hazugságot, pletykát, bántó szavakat, káromlásokat, trágárságokat vagy másokat félrevezető szót. Ezek azok a beszédek, amelyek belefárasztanak az életbe.

S ami a legfontosabb az eredményes életúthoz: a határozottság, az előre irányuló tekintet, ahogyan fönt olvashatjuk. Tudom, kinek hittem – mondja Pál. Tudnunk kell, hogy nem tévút, nem egy lehetőség a sok közül, hanem az egyetlen járható út az, amin Isten vezet. Nem vonjuk kétségbe a turista jelöléseket sem, ne vonjuk kétségbe Isten útját sem!

Az ilyen úton járó ember Krisztushoz hasonlít: keresi az Atya akaratát; a kijelölt úton halad, még ha nehéz is, ha halálon át vezet is; szíve tiszta, szeretettel teljes; szája igazságot szól. S amikor végigélte ezt a szenvedéssel teljes és halállal végződő földi utat, a feltámadás vár rá. Az isteni bölcsesség útján haladva nem a 2015. év Szilvesztere, hanem a feltámadás a cél! Így lesz ebben az évben is számunkra Krisztus az út, az igazság és az élet. Sok tervünk van saját és gyülekezetünk életében. A legfontosabb az legyen, hogy ne térjünk le erről az útról!

Lénárt Tibor

Szenteste Monorierdőn

A karácsony mindenkinek a szeretetről, a mások iránti figyelemről szól. Az emberek jobban odafigyelnek egymásra, még olyanoknak is szeretettel telik meg a szívük, akik máskor mogorvának, szigorúnak tűnnek! Nagy örömmel vettem részt a gyerekek karácsonyi műsorának felkészítésében. Kicsit félve, izgatottan készültek a nagy napra. Igazán megerőltető, mert nagyon meghatató műsort láttunk és ennyi csillogó szempárt nagyon ritkán látni egyszerre, mind az úrasztalánál és a székekben ülve is. A kis kápolnában még soha nem volt ennyi örvendező szülő, nagyszülő és rokon. A műsor utáni istentiszteletet is mindenki meghatottan és könnyes szemmel hallgatta végig. Köszönöm ezt az élményt.

Breczkóné Boros Csilla

Istennek legyen hála és dicsőség!

Újévi gondolatok

Az új évben is jöhetünk Istenhez és kérhetjük Őt imádságban, külső, belső megőrzésért. Kérhetjük, hogy vezessen minket arra az útra, amelyen felismerjük az Ő útjának kezdetét a mi életünkben, amelyen járhatunk. Kérhetjük Őt, hogy tartson meg veszélyek és próbák között, hogy megóvjon a bűntől, és hogy Krisztust ne veszítsük szem elől és a szívünkéből. Ennek az évnek küszöbén kérhetjük imádságunkban azt is, hogy az Úr Jézus vegye át az első helyet az életünkben, és még azt is, hogy tiszta életet élhessünk. Az új évben sok esély és veszély rejtőzik! Előttünk van a széles és a keskeny út kapuja, rajtad áll, hogy mit választasz! Mózes egyszer azt mondta Izráel népének: „*Előtökbe adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is. Szeresd az Urat, a te Istenedet, hallgass szavára és ragaszkodjál hozzá.*” (5Móz 30,19-20) Kívánom Neked, Kedves Testvérem, hogy ennek az évnek elején és minden döntésedben várj az Úr Jézusra, és Őt hívd segítségül újra és újra. Aki Vele jár kéz a kézben, az megelégedett új évet fog átélni. Nem gondmenteset, de áldásteljeset!

Gáspár József

Alkalmaink

- **2015. január 18-án és 25-én délután 3 órakor ökumenikus istentiszteletet tartunk a kápolnában, a katolikus és evangélikus testvérekkel közösen.**
 - Istentisztelet: minden vasárnap reggel 8 órakor
 - Bibliaóra: péntekenként este 6 órakor a kápolnában (kivéve hónap első péntekét, amikor a Fürdő utca 1/b-ben, Horváth Lászlóéknál tartjuk).
 - A tavaly elkezdett gyermek-evangelizáció februárban fog folytatódni.
- Szeretettel hívunk és várunk mindenkit ezekre az istentiszteleti alkalmakra!**

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma.

Felelős szerkesztő: Vladár István lelkipásztor (tel.: 29 414-525)

Szerkesztő: Lénárt Tibor exmisszus (tel.: 30 994-2539)

www.monor-kistemplomi-reformatus-egyhazkozseg.parokia.hu/monorierdo